

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Kfv.III.37.298/2026/2.

A tanács tagjai: Dr. Kovács András a tanács elnöke

Dr. Varga Eszter előadó bíró

Dr. Bérces Nóra bíró

Dr. Farkas Katalin bíró

Dr. Magyarfalvi Katalin bíró

A felperes: felperes neve
(felperes címe)

A felperes képviselője: Dr. Dora Márta ügyvéd
(felperesi képviselő címe)

Az alperes: ... Kormányhivatal ... Hivatala (alperes címe)

Az alperes képviselője: Dr. Kis Zoltán Viktor kamarai jogtanácsos

A per tárgya: kötelező védőoltás ügyében hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

A felülvizsgálattal támadott határozat: Szegedi Törvényszék 11.K.701.316/2025/12.

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2011. április 13. napján született ... nevű gyermeke (a továbbiakban: gyermek) ... oltóanyaggal a hepatitisz B elleni védőoltás első adagját 2024. december 2. napján, második adagját 2025. január 23. napján megkapta. A védőnő a védőoltás harmadik adagja beadásának időpontjaként 2025. június 2. napját határozta meg, az oltáson a gyermek nem jelent meg. A védőnő ezt követően 2025. június 13., 2025. július 10. és 2025. július 17. napján tértivevényes levélben hívta fel a felperest a gyermek elmaradt oltásának pótlására. A felperes az értesítéseket átvette, azonban a védőoltás harmadik adagjának beadására nem került sor, amely körülményről a védőnő az alperest értesítette.

[2] Az alperes a védőnő jelzése alapján eljárást indított, mely eljárásban a felperes eljárás megszüntetése, illetve eljárás felfüggesztése iránti kérelmét a 2025. szeptember 4.

napján kelt, ... ügyiratszámú végzésével elutasította. E végzéssel szemben a felperes jogorvoslattal nem élt, az 2025. szeptember 23. napján véglegessé vált.

[3] Az alperes a 2025. szeptember 18. napján kelt, ... ügyiratszámú határozatával kötelezte a felperest, mint a gyermek törvényes képviselőjét arra, hogy a gyermek elmaradt, 12 éves korban esedékes hepatitisz B elleni védőoltása harmadik részoltásának pótlása érdekében jelenjen meg a gyermekkel együtt 2025. november 28. napjáig a ... iskola-egészségügyi rendelőjében. Döntésében utalt arra, hogy a gyermek az oltás alóli mentesítést igazoló orvosi szakvéleménnyel nem rendelkezik. Határozatát az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 58. § (6)-(7) bekezdésére, valamint a fertőző betegségek és járványok megelőzése érdekében szükséges járványügyi intézkedésekről szóló 18/1998. (VI. 3.) NM rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 5. § (1) bekezdés *j*) pontjára, továbbá (5) és (7) bekezdésére alapította.

A jogerős ítélet

[4] A felperes keresete alapján eljáró törvényszék a jogerős ítéletével a keresetet elutasította. Megállapította, hogy a védőoltások célja a fertőző betegségekkel szembeni védettség kialakítása. A gyermek hepatitisz B elleni oltására a ... 5 µg szuszpenziós injekció alkalmazásával került sor korábban, e készítmény EU/1/01/183/001 és EU/1/01/183/018 számon forgalomba hozatali engedéllyel rendelkezik. Az Eütv. 57. § (6) bekezdése értelmében a védőoltást a gyógyszerkészítmény alkalmazási előírásának figyelembevételével kell alkalmazni, a ... gyógyszer alkalmazási előírásának 4.2. pontja szerint az oltási sorozatnak legalább három injekcióból kell állnia. Figyelemmel arra, hogy a jogszabály által elérni kívánt cél az oltóanyag alkalmazási előírásának figyelembevételével három injekció beadásával érhető el, amelyből a gyermek nem vitatottan csak kettő adagot kapott meg, ezért a harmadik oltás beadása is elrendelhető, amennyiben az oltás beadásának egyéb jogszabályi feltételei fennállnak.

[5] Rögzítette, hogy a felperes eljárás felfüggesztése iránti kérelmét az alperes a ... számú végzésével elbírálta, mely döntéssel szemben önálló jogorvoslatnak volt helye, e jogorvoslattal a felperes nem élt. Ebből következően a felperes az érdemi döntés elleni jogorvoslat körében a felfüggesztés elmaradásának jogszerűségét már teheti vitássá. Megjegyezte, hogy a büntetőeljárás egyébként sem minősül előkérdésnek. A felperesnek a bűncselekményre vonatkozó felhívással kapcsolatos semmisségi hivatkozását sem tartotta alaposnak.

[6] A jogerős ítéletben foglaltak szerint az oltás elrendelésének részletszabályait a Rendelet 16. § (1) bekezdés *f*) pontja egyértelműen meghatározza és rögzíti azt is, hogy a döntés meghozatalát megelőzően milyen körülményeket kell vizsgálnia a hatóságnak, azaz milyen körben kell a tényállást tisztáznia. A Rendelet 14. § (1) és (2) bekezdésében foglaltak alapján vizsgálni szükséges, hogy a felperes gondoskodott-e gyermekének a védőoltásra kijelölt helyen és időben való megjelenésről és az oltásnak alávetette-e magát. Vizsgálni kellett továbbá, hogy a felhívásokat követően az oltást a gyermek megkapta-e, esetlegesen mentesítésben részesítették-e. Ebben a körben az alperes ... iktatószámú végzést bocsátott ki, azonban a felperes nem igazolta sem a harmadik oltás felvételét, sem azt, hogy mentesítették volna és azt sem jelölte meg, hogy az elmaradt oltást mikor kívánják pótolni. Mindezek alapján a törvényszék megállapította, hogy az oltás elrendelésének feltételei fennálltak, további bizonyítást, orvosi vizsgálatokat az alperesnek hivatalból nem kellett lefolytatnia.

[7] Az elsőfokú bíróság a felperes Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezésére vonatkozó indítványát elutasította. Utalt arra, hogy az Alkotmánybíróság már több esetben vizsgálta a kötelező védőoltásokkal kapcsolatos szabályozást és az egyik legújabb, 3331/2023. (VI. 21.) AB számú végzésének [42]-[43] bekezdéseiben kifejtette, hogy „[t]ekintettel a természettudományos előfeltevésekre, az [...] előírt, életkorhoz kötött védőoltások alkalmas és szükséges eszköznek minősülnek egyfelől a gyermekek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődésének biztosításához, másfelől az egész társadalom fertőző betegségekkel, járványokkal szembeni védelméhez”; „az alkotmánybírói eljárás során nem kérdőjelezhető meg, hogy a védőoltások (köztük az életkorhoz kötött védőoltások) az emberi szervezet fertőző betegségekkel szembeni ellenálló képességének fokozását és a fertőző megbetegedések elterjedésének megelőzését szolgálják. Tehát egyfelől az egyént (a gyermeket) védik a fertőzéstől, másfelől az egész társadalmat a járványok megjelenésétől”; „mivel a védőoltások az érintett egyén és a társadalom többi tagjának egészségét védik, a gyermekeknek érdekük fűződik ahhoz, hogy megkapják az életkorhoz kötött védőoltásokat. Továbbá a gyermekközösségek tagjainak érdekük fűződik ahhoz, hogy a közösség tagjai minél nagyobb számban legyenek immunizáltak.”

[8] A törvényszék nem tartotta indokoltnak az eljárás felfüggesztését a felperes által az alperes hivatalvezetőjével szemben tett feljelentés alapján indult büntetőeljárás befejezéséig. Az oltás elrendelésének feltételeit, az alperes által vizsgálandó körülményeket az Eütv. és a Rendelet tartalmazzák, ezzel összefüggésben minden olyan tény rendelkezésre állt, amely alapján eldönthető, hogy az alperes a döntése meghozatala során a vonatkozó jogszabályokat betartotta-e.

A felülvizsgálati kérelem

[9] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben elsődlegesen – annak tartalma alapján – a jogerős ítélet megváltoztatását, az alperes határozatának megsemmisítését és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezését, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és az ügyben eljáró bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte. Felülvizsgálati kérelmével egyidejűleg azonnali jogvédelem iránti kérelmet is előterjesztett.

[10] A felülvizsgálati kérelem befogadása körében a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdésére pont és alpont megjelölése nélkül hivatkozott.

[11] Előadta, hogy az ügy több olyan jogkérdést vet fel, amelyek túlmutatnak az egyedi ügy keretein, és a bírói gyakorlat egységének biztosítása, valamint a jogfejlődés érdekében a Kúria állásfoglalását igénylik. A támadott ítélet olyan jogértelmezést fogad el, amely a kötelező védőoltás jogalapját nem kifejezett jogszabályi rendelkezésre, hanem az oltóanyag alkalmazási előírására, illetve módszertani iránymutatásokra alapítja. A kérdés alapvető jelentőségű a jogállamiság, a normavilágosság és a jogbiztonság követelményeinek érvényesülése szempontjából, a bírói gyakorlatban nem tekinthető egységesen rendezettnek. Az ügy továbbá olyan elvi jelentőségű kérdést is felvet, hogy a védőoltás jogi fogalma értelmezhető-e oltási sorozatként. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem észlelte, hogy a hatósági döntés nem megfelelő jogszabályi felhatalmazáson alapul; továbbá a támadott ítélet a hatóság kötelezettségét kizárólag formális feltételek vizsgálatára szűkíti, és nem követeli meg az orvosi szakkérdések érdemi vizsgálatát. Ez a jogértelmezés alapvető

alkotmányos kérdéseket vet fel a gyermek mindenek felett álló érdekének érvényesülése, valamint az állami beavatkozások szükségessége és arányossága körében.

[12] Arra is hivatkozott, hogy a folyamatban lévő büntetőeljárás közvetlenül kapcsolódik a közigazgatási határozat végrehajthatóságához, mivel annak tárgya a kényszerrel végrehajtott oltás jogszerűsége. Annak eldöntése, hogy ilyen körülmények között a büntetőeljárás előkérdésnek minősül-e, túlmutat az egyedi ügyön. Mindezekén túl az ügy a jogorvoslathoz való jog érvényesülésével összefüggő kérdést is felvet, mivel a bíróság az eljárás felfüggesztésének elmaradását érdemi vizsgálat nélkül kizárta a felülvizsgálat köréből.

A Kúria döntése és jogi indokai

[13] A felülvizsgálati kérelem elbírálására – az alábbiak szerint – nincs lehetőség.

[14] A Kp. 117. § (4) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontja szerinti ok kivételével – részletesen indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés *b)* pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[15] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[16] A Kp. 3. § (3) bekezdése szerint a jogvita elbírálásához szükséges tények feltárása, az alátámasztásukra szolgáló adatok és bizonyítékok rendelkezésre bocsátása – ha törvény eltérően nem rendelkezik – a feleket terheli.

[17] A felperes a Kp. 118. § (1) bekezdéséhez kapcsolódóan – törvényi kötelezettsége ellenére – konkrét pontot, azon belül alpontot nem jelölt meg, a befogadási okok körében előadott indokolás alapján a Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pontjának *aa)* alpontját azonosította, így a befogadhatóságot ennek mentén vizsgálta.

[18] A Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)* alpontja szerinti befogadásról szóló döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia. A joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelmet akkor kell befogadni, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy az adott jogkérdés mikénti megítélésében a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)* alpontjának első fordulatára való hivatkozás esetén ezért – amint arra a Kúria a 7/2023. Jogegységi határozatában (Jpe.IV.60.024/2023/10.) is rámutatott – konjunktív feltételként kell vizsgálni egyrészt azt,

hogy az adott elvi jelentőségű jogkérdésben a Kúria közzétett határozatában korábban már állást foglalt-e, másrésről pedig azt, hogy a felvetett jogkérdésben vannak-e olyan eltérő bírói döntések, amelyek arra világítanak rá, hogy a bírói gyakorlat szétartó lenne, annak egysége – ellentétes jogértelmezés miatt – a támadott jogerős ítélet folytán sérült vagy ennek veszélye áll fenn (Kfv.VII.37.187/2023/2., Kfv.I.35.060/2025/2., Kfv.III.37.152/2025/4.). A joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére figyelemmel a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható (Kfv.II.38.109/2019/2., Kfv.VII.45.129/2023/3., Kfv.I.35.092/2025/2.).

[19] Az *aa)* alpont szerinti befogadhatósági ok azt teszi lehetővé, hogy a Kúria az alsóbb fokú bíróságok felett megfelelő kontrollt gyakorolhasson, és az egységes ítélkezés követelményének megtartása érdekében számukra – szükség szerint – irányt mutasson. A joggyakorlat egysége azt jelenti, hogy a bíróságok között nincs eltérés a tekintetben, hogy az egyes jogszabályokat miként kell értelmezni, azaz mi a jogi norma alapvető tartalma, illetve azt hogyan kell alkalmazni. A befogadáshoz éppen ezért nem elegendő, hogy a Kúria egy adott jogkérdésben még nem foglalt állást. Az is szükséges, hogy a fél arra hivatkozzon, hogy az adott jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy, hogy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezzel a joggyakorlat egysége megbomlásának a veszélye áll fenn. A perbeli esetben a felperes azonban – a felülvizsgálati kérelme befogadhatóságának indokolása körében – nem jelölt meg egyetlen olyan alsóbb fokú bírósági határozatot sem, amely arra világítana rá, hogy az ítélkezési gyakorlat szétartó lenne, annak egysége – ellentétes jogértelmezés miatt – a támadott jogerős ítéletek folytán sérült volna, vagy ennek veszélye fenyegetne. Amíg az alsóbb fokú bíróságok között nincs eltérés a tekintetben, hogy az egyes jogszabályokat miként kell értelmezni, illetve hogyan kell alkalmazni, addig a joggyakorlat egységének biztosítása nem kívánja meg a Kúria iránymutatását. Ilyen esetben ugyanis azt az értelmezést kell bírói gyakorlatként elfogadni, amelyet az elsőfokon eljáró bíróság(ok) kialakított(ak) (Kfv.VII.37.127/2023/2., Kfv.VII.37.136/2025/2.). A felperes nem hivatkozott olyan körülményekre sem, amelyek az elsőfokú bíróság jogértelmezésének meghaladottságára utalnának.

[20] A Kúria töretlen gyakorlata szerint a védőoltások alkalmas és szükséges eszköznek minősülnek egyfelől a gyermekek megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődésének biztosításához, másfelől az egész társadalom fertőző betegségekkel, járványokkal szembeni védelméhez. A védőoltásokkal kapcsolatos jogi szabályozás betartása kötelező. A kiskorú gyermekek számára az életkorhoz kötötten kötelezően előírt védőoltásokkal, és a védőoltás alóli mentesítési eljárással kapcsolatos kúriai gyakorlat egységes és kiforrott, melyek közül több határozat vizsgálta a mentesítési eljárás és az oltásra vonatkozó kötelezettség megállapítására irányuló eljárás viszonyát, valamint az ezzel összefüggő bizonyítási kötelezettséget (Kfv.II.37.124/2017/9., Kfv.VI.37.116/2017/3., Kfv.III.37.545/2017/9., Kfv.II.37.367/2019/10., Kfv.VI.37.049/2022/6., Kfv.II.37.780/2022/7., Kfv.VII.37.726/2023/5., Kfv.I.37.681/2025/7.). Az Alkotmánybíróság a 39/2007. (VI. 20.) és a 3080/2019. (IV. 7.) AB határozataiban az oltások esetén az alapjogok korlátozhatóságát állapította meg, amely álláspontját legutóbb a 3331/2023. (VI. 21.) AB végzésében is fenntartotta.

[21] A Kúria hangsúlyozza, hogy a felülvizsgálati kérelemben nevesített befogadási okok alapján annak vizsgálatára kerül sor, hogy a konkrét ügyben felmerült-e olyan kérdés, amely a Kp. 118. § (1) bekezdésében foglaltak körébe tartozik, ezáltal a felülvizsgálati kérelem befogadását és érdemi elbírálását megalapozza. A befogadásról szóló döntés során a Kúria nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a

jogegység kapcsolatát vizsgálja. A Kúria a befogadhatóság vizsgálata során a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott konkrét jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, mert arra a felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatban van csak lehetőség.

[22] Az ugyanakkor a befogadás keretei között megállapítható, hogy a felperes a folyamatban lévő büntetőeljárás tényére, és ezzel összefüggésben a jogorvoslati jog sérelmére alaptalanul hivatkozott. Ahogyan az a jogerős ítéletből is kitűnik, az alperes a felperes eljárás felfüggesztése iránti kérelméről döntött, azt elutasította, e döntést pedig a felperes az önálló jogorvoslati jog ellenére nem támadta. A törvényszék mindezeket túl az ítéletében részletes indokát adta annak, hogy az alperes határozatának jogszerűsége tárgyában folyó peres eljárásnak a korábbi oltásokkal összefüggő büntetőeljárás nem képezi előkérdését.

[23] A fentiek alapján a felülvizsgálati kérelem befogadása a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontja alapján nem indokolt.

[24] Mindezekre tekintettel a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kúria a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

[25] A befogadás megtagadására figyelemmel az azonnali jogvédelem elrendelése iránti kérelemről való döntéshozatalt a Kúria mellőzte.

A döntés rövid tartalma

[26] *A felülvizsgálati kérelem befogadása megtagadásának van helye, ha az abban foglaltak nem támasztják alá a Kp. 118. § (1) bekezdésében foglalt befogadási ok valamelyikének fennállását, ezáltal a felülvizsgálati eljárás lefolytatásának szükségességét.*

Záró rész

[27] A végzés ellen sem fellebbezésnek, sem felülvizsgálatnak nincs helye [Kp. 112. § (2) bekezdése, Kp. 116. § d) pontja].

[28] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül, indokolt végzéssel határozott.

Budapest, 2026. május 13.

Dr. Kovács András s.k. tanácselnök, Dr. Varga Eszter s.k. előadó bíró, Dr. Bérces Nóra s.k. bíró, Dr. Kovács András s.k. tanácselnök az aláírásban akadályozott Dr. Farkas Katalin bíró helyett, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő